

КВАЗІПРОФЕСІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ СТУДЕНТІВ ЯК ФОРМА ОВОЛОДІННЯ ПРОФЕСІЙНИМИ КОМПЕТЕНТНОСТЯМИ

Л.О. Горяча, Т.С. Прокопенко, І.В. Коломієць
Коледж Національного фармацевтичного університету

Проблема визначення умов формування професійної компетентності студентів як результату навчання – актуальна задача сучасної фармацевтичної освіти. Реалізація задач освітньої програми щодо формування результатів навчання студентів-фармацевтів обумовлює наявність умов формування і розвитку компетентностей в ході освітнього процесу.

До організації навчального процесу висувається ряд вимог, що полягають у проектуванні та моделюванні послідовного переходу й трансформації навчальної діяльності в діяльність професійну. Процес включає ряд послідовних стадій – власне навчальна діяльність – квазіпрофесійна діяльність – навчально-професійна діяльність – професійна діяльність.

Квазіпрофесійна діяльність є однією із форм контекстного навчання, коли за допомогою усієї системи форм, методів і засобів навчання – традиційних та інноваційних – моделюється зміст та формується цілісне розуміння майбутньої професійної діяльності випускників.

Квазіпрофесійна діяльність є сполучною ланкою між власне навчальною (академічною) та навчально-професійною діяльністю. Процес характеризується формуванням досвіду використання навчальної інформації в ситуаціях, що імітують професійну діяльність. Використання у такий спосіб навчальної інформації дає можливість студентам засвоїти і актуалізувати знання в контексті майбутньої професії, мотивує студентів навчатись, сприяє розвитку професійного мислення та набуттю досвіду реалізації отриманого об'єму теоретичних знань.

Квазіпрофесійна діяльність актуалізує міждисциплінарні зв'язки: коли накопичені знання із дисциплін освітньої програми мають бути реалізовані як складові компетентностей майбутнього випускника.

Структурними компонентами компетентності є:

- знання, уміння та навички (інструментальна основа);
- мотиви діяльності (мотиваційна основа);
- здібність до діяльності (індивідуально-психологічна основа);
- відповідальність (ціннісно-смилова основа).

Це визначає необхідність комплексного формування і розвитку її компонентів. За таких умов застосування лише традиційного підходу до організації навчання не є виправданим: зміст освітнього процесу, спрямований на формування компетентностей фахівця, має відображати як специфіку професійної діяльності, так особистісні характеристики майбутнього спеціаліста.

Основним способом формування професійної компетентності студентів коледжу, на наш погляд, є проблемно-орієнтований підхід, коли навчання здійснюється в контексті реальних професійних проблем, рішення яких дозволяє студентам проводити дослідження, інтегрувати теорію і практику та застосовувати знання й навички для розроблення найбільш оптимальних способів розв'язання проблем.

Діяльність фармацевтичного фахівця – це процес постійного мобільного використання знань для розпізнання та індивідуального рішення проблем кожного конкретного пацієнта. Завданням фармацевтичної освіти є забезпечення випускника системою інтегрованих теоретичних знань і вмінь, що сприяють процесу адаптації молодого спеціаліста, є базою для компетентної професійної діяльності, сприяння формуванню у студентів навичок самостійного навчання упродовж життя.